

tror, at naar der er saa store Bestrøbelser oppe for at højne Befolkningen, skulde man ikke gaa de Veje, der her foreslaas med Hensyn til den indirekte Beskatning, og jeg kan derfor sige, at jeg og mine Partifæller paa ethvert Punkt ville stemme imod denne Brændevinsbeskatning, ligesom vi ganske vist paa ethvert Punkt ville stemme mod enhver Forøgelse af den indirekte Beskatning, som det allerede er udtalt af min ærede Side-

mand. Jeg sagde straks, da jeg tog Ordet, at vi Socialdemokrater vare mindre interesserede i Spørgsmaalet: Beskyttelse eller Frihandel end adskillige andre ærede Medlemmer her i denne Sal, netop fordi det ikke staar for os som det afgørende i vort økonomiske Liv, enten man vælger det ene eller det andet. Naturligt maa Frihandelen være det, der var bedst i Overensstemmelse med den fri Konkurrence og man kan kun sige, at naar man senere, efter at den fri Konkurrence er bleven etableret som herskende System, har maattet ty til adskillige Hjælpe-midler for at stive den af, er derved vist, at den fri Konkurrence ikke har været det eneste saliggørende System. Men naar man som det ærede Medlem for Horsens (Wulff) siger om Beskyttelsessystemet, at det er et System, der er bygget op paa Samfundets Solidaritet, og derfra argumenterer saa stærkt, at det i og for sig blev ligeegyldigt, om man ad kunstigt Vej fordyrede Varen selv nok saa meget, naar blot Pengene bleve her i Landet, tror jeg nok, at man bliver nødt til at sige stop over for den Teori. Et helt andet bliver Forholdet, som min ærede Sidemand sagde, over for de enkelte Tilfælde, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt, naar det ærede Medlem, der forleden talte om en af mine Partifæller i Landstinget, maatte føje til, at denne min Partifælle ansaa Beskyttelse for et Onde. Det er vor Standpunkt, at Beskyttelsen er et Onde, og et Onde vil man selvfølgelig helst have det mindst mulige af, men undertiden maa man tage noget af det Onde for at blive fri for det værste i Djæblikket. Det ærede Medlem for Horsens synes ligefrem at docere og har jo ogsaa i sit Skrift doceret den Ide, at en kunstig Varefordyrelse i og for sig ingenting havde at betyde, naar blot Pengene blive her i Landet. Men desværre hersker der jo ikke den

Samfundsolidaritet, som det ærede Medlem søgte at gøre sig til Talsmand for, og som jeg ogsaa vil sige var en ganske fortrinlig Ide. Der hersker tværtimod de allerstærkeste Kampe. Naar det er lykkedes Arbejderne i de enkelte Fag og Virksomheder at holde deres Stilling, skyldes det den Omstændighed, at Arbejderne med Opbydelse af meget store Kræfter have sat haardt imod haardt lige over for Fabrikterne, ved hvis Side det ærede Medlems Meningsfæller i Pressen og andre Steder altid have stillet sig, til Trods for, at det ærede Medlem nu hævder Samfundsolidariteten, hvorefter man skulde tro, at Fabrikter og Arbejdere i broderlig Forening skulde dele det Udbytte, de kunde frembringe ved den forøgede Varefordyrelse, som skulde blive en Følge af en stedse stigende Beskyttelsestold. Her kan jeg for mit Vedkommende ganske sikkert ikke følge det ærede Medlem. Et helt andet Spørgsmaal bliver det, hvorledes man vil stille sig i de Tilfælde, hvor man allerede har en Industri, og man altsaa bliver nødt til at tage Hensyn til, hvor megen Medskyldelse denne Industri vil kunne taale for ikke at maatte holde op. Jeg synes, der er nogen Grund til at tro, at det paa adskillige Punkter ikke er ubetydeligt. Det lade i hvert Tilfælde den ærede Finansministers Udtalelser forleden Dag mig ane. Den ærede Finansminister talte om, at Regeringen havde været medgørlig og stillet sig mæglende, og anførte adskillige Eksempler i denne Henseende, og han søjede saa til, at det jo ogsaa er klart, at naar Storindustriens Indehavere, baade Privatpersoner og Aktieselskaber, blive underkastede en Indkomstskat og Formuesskat, er der deri allerede en vis Berettigelse til at vente, at man ikke i samme Grad, som der ellers kunde være rig Opfordring til, navnlig set fra et Frihandels synspunkt, griber ind i den Beskyttelse, disse Storindustriens Indehavere ere i Besiddelse af. Jeg synes, den ærede Minister her har erkendt, at der kunde være rig Opfordring til at gribe ind i den Beskyttelse, Storindustrien har. Den ærede Minister følger ganske vist til: „navnlig set fra et Frihandels synspunkt“, men erkender dog ogsaa, at der fra et Ikke-Frihandels synspunkt kunde være Grund til at stride ind. Deri synes jeg, at der fra den ærede Finansministers Side ligger en Erkendelse af, at den Beskyttelse, vi